

Sygn. akt VIII U 1657/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy Z. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 czerwca 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt VIII U 1657/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 czerwca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu Z. G. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227), ponieważ nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że udowodnił wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A, ponieważ w okresie od 1 stycznia 1983r. do 31 grudnia 1998r. pracował w warunkach szczególnych i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że do okresów pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył

odwołującemu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Z. od 1 stycznia 1983r. do 31 grudnia 1998r., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych w powyższym okresie.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony Z. G., urodzony (...) w dniu 9 czerwca 2014r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył (...)

Skarżący, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, z tym że w ocenie ZUS nie udowodnił żadnych okresów pracy w szczególnych warunkach wymienionej w wykazie A.

Ubezpieczony jest członkiem OFE i złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, pracy wykonywanej w okresie od 1 stycznia 1983r. do 31 grudnia 1998r. w Przedsiębiorstwie (...) w Z., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych w powyższym okresie.

W toku procesu Sąd ustalił, że w spornym okresie od 1 stycznia 1983r. do 31 grudnia 1998r. ubezpieczony Z. G. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w Z. jako Kierownik D. P. Towarowych i (...). Przedsiębiorstwo zajmował się transportem na rzecz kopalń.

Do obowiązków ubezpieczonego jako kierownika należał nadzór nad pracami kierowców samochodów ciężarowych o ciężarze pow. 3,5 tony. Ubezpieczony był odpowiedzialny za prawidłową obsługę i wykonywanie zleceń zamawianych przez kopalnię. Pracę rozpoczynał o godzinie 6,00, po czym udawał się na warsztat w celu zapoznania się ze stanem technicznym samochodów, wydawał dyspozycje odnośnie tras kierowców, przyjmował zamówienia telefoniczne, nadto kontrolował ważność badań okresowych kierowców, ważność praw jazdy, czasami jeździł razem z kierowcami, sprawdzał w jakich warunkach kierowcy dostarczają towar. Prace wykonywał co najmniej 8 godzin dziennie.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień ubezpieczonego (zapis rozprawy z dnia 31 października 2014r. 31 min. 58 sek. – 44 min. 49 sek.), zeznań świadków: R. R. (1) i E. Z. (zapis rozprawy z dnia 31 października 2014r. 14 min. 13 sek. – 31 min. 57 sek.), akta osobowe (koperta – k. 25 a.s.), a także akt emerytalnych odwołującego – dołączonych do akt sprawy.

Zgromadzona w sprawie dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości, a zeznania świadków i wyjaśnienia ubezpieczonego wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, dając łącznie pełny obraz przebiegu i charakteru zatrudnienia odwołującego w spornym okresie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego Z. G. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz ukończenie 60 lat nie były sporne.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła rozmiaru okresu pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w warunkach szczególnych przed 31 grudnia 1998r.

Zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. w postępowaniu sądowym nie istnieją ograniczenia dowodowe z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 z późniejszymi zmianami), a co za tym idzie fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach mógł być wykazany wszelkimi dowodami, w tym zeznaniami świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1998r., sygn. akt II UKN 357/98, OSNP z 2000r., Nr 3, poz. 112).

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika wprawdzie, że ubezpieczony ukończył 60 lat, a na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił 25 letni okres zatrudnienia, jednakże nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymienionej w Wykazie A zał. do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału Sąd przyjął, że ubezpieczony Z. G., będąc zatrudnionym od 1 stycznia 1983r. do 31 grudnia 1998r. w Przedsiębiorstwie (...) w Z., nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, prac w warunkach szczególnych, ponieważ praca odwołującego na stanowisku Kierownika D. P. Towarowych i (...), który zajmował się nadzorem nad pracami kierowców samochodów ciężarowych o ciężarze pow. 3,5 tony nie stanowi pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl punktu 24 działu XIV wykazu A określającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, a stanowiącego Załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do takich prac należy: „kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie”, a w ocenie Sądu charakter pracy ubezpieczonego nie pozwala zakwalifikować tej pracy jako wykonywanej stale i w pełnym wymiarze w szczególnych warunkach.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że o uprawnieniu do wcześniejszej emerytury decyduje łączne spełnienie wszystkich warunków określonych w przepisach ustawy z 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, a nie przekonanie pracownika, że praca była wykonywana w szczególnym charakterze lub warunkach (vide – wyrok Sądu Najwyższego z dnia: 14 grudnia 2009r. I UK 218/09, lex nr 577817, i wyrok Sądu Najwyższego 6 grudnia 2010r., sygn. akt II UK 140/10, lex nr 786382).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd przyjął, że ubezpieczony nie posiada wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Ustalając, że ubezpieczony nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, Sąd stwierdził, że Z. G. nie spełnia łącznie wszystkich warunków niezbędnych do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), a tym samym jego odwołanie jest nieuzasadnione.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Jolanta Łanowy